

Mikään muu oppi ei ole olennaisempi työllemme kuin Jeesuksen Kristuksen sovitus. Todistakaa Vapahtajasta ja Hänen sovitusuhrinsa voimasta jokaisessa sopivassa tilanteessa. Käyttäkää pyhien kirjoitusten kohtia, jotka opettavat Hänestä ja siitä, miksi Hän on täydellinen esikuva jokaiselle elämässä.⁴ Teidän pitää tutkia uutterasti. Älkää uppoutuko toisarvoisiin asioihin niin täysin, että teiltä jää oppimatta Herran oppi ja opetukset. Kun teillä on vankka, henkilökohtainen opillinen pohja, voitte voimallisella tavalla kertoa elintärkeistä totuuksista niille, jotka kaipaavat niitä kipeästi.

Me palvelemme taivaallista Isäämme parhaiten olemalla vanhurskaana vaihtuksena muille ja palvelemalla heitä.⁵ Suurin maan päällä koskaan elänyt esimerkki on Vapahtajamme Jeesus Kristus. Hänen palvelutyönsä kuolevaisuudessa täyttyi ihmisten opettamisesta, palvelemisesta ja rakastamisesta. Hän istuutui ihmisten joukkoon, joita pidettiin kelvottomina Hänen seuraansa. Hän rakasti heitä jokaista. Hän näki heidän tarpeensa ja opetti heille evankeliumiaan. Hän kutsuu meitä noudattamaan täydellistä esimerkkiään.

Minä tiedän, että Hänen evankeliuminsa on tie rauhaan ja onneen tässä elämässä. Muistakaamme tehdä niin kuin Hän osoittamalla rakkauttamme ja luottamustamme ja kertomalla tietomme totuudesta niille, jotka eivät ole vielä ottaneet vastaan evankeliumin kirkasta valoa. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Joh. 13:15.
2. Moos. 1:39.
3. Ks. Joh. 13:15.
4. Ks. esim. Luuk. 22:39–46; Joh. 8:3–11; Fil. 4:13; Jaak. 5:15–16; 1. Joh. 1:7; 2. Nefi 1:15; 2; 25:17–30; 31; MK Jaak. 4; Alma 7; 42; 3. Nefi 11–30; Moroni 10:32–33; OL 18:10–16; 19:13–19; 29:3; 88:1–13; 138:2–4; Moos. 5:6–12.
5. Ks. Matt. 22:35–40; Moosia 2:17.

Vanhin Robert D. Hales
kahdentoista apostolin koorumista

”Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni”

Kun käytämme tahdonvapauttamme siihen, että olemme kuuliaisia, me päätämme ”tehdä oikein ja [antaa] seurausten tulla”.

Veljet ja sisaret, kaikista niistä opetuksista, joita voimme saada Vapahtajan elämästä, mikään ei ole selkeämpi ja vaikuttavampi kuin opetus kuuliaisuudesta.

Vapahtajan esimerkki

Kuolevaisuutta edeltävässä taivaan neuvonpidossa Lusifer kapinoin taivaallisen Isän suunnitelmaa vastaan. Niiden kohdalla, jotka seurasivat Lusiferia, iankaikkinen edistyminen päättyi – olkaa varovaisia siinä, ketä seuraatte!

Sitten Jeesus ilmaisi sitoumuksensa olla kuuliainen sanoen: ”Isä, sinun tahtosi tapahtukoon, ja kunnia olkoon sinun ikuisesti.”¹ Koko palvelutyönsä ajan Jeesus ”kärsi kiusauksia mutta ei langennut niihin”². Tosiaankin Hän ”joutui kärsimyksistä oppimaan, mitä on kuuliaisuus”³.

Koska Vapahtajamme oli kuuliainen, Hän sovitti syntimme, teki mahdolliseksi ylönousemuksemme ja raivasi meille tien, jotta voimme palata taivaallisen Isämme luo, joka tiesi, että

tekisimme virheitä opetellessamme kuuliaisuutta kuolevaisuudessa. Kun olemme kuuliaisia, me otamme vastaan Hänen uhrinsa, sillä me uskomme, että koko ihmiskunta voi pelastua Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta noudattamalla evankeliumissa annettuja lakeja, toimituksia ja käskyjä⁴.

Jeesus opetti meitä olemaan kuuliaisia yksinkertaisin sanoin, jotka on helppo ymmärtää: ”Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni”⁵, ja ”Tule – – ja seuraa minua”⁶.

Kun meidät kastetaan, me otamme päällemme Kristuksen nimen ja teemme ”Jumalan kanssa liiton, että [olemme] kuuliaisia [elämämme] loppuun asti”⁷. Joka sunnuntai me uudistamme tuon kasteenliiton nauttimalla sakramentin ja todistamalla, että olemme halukkaita pitämään käskyt. Me etsimme anteeksiantoa jokaiseen ajatukseen, tunteeseen ja tekoon, joka ei ole sopuoinnussa taivaallisen Isämme tahdon kanssa. Kun teemme parannuksen hylkäämällä

tottelemattomuuden ja alkamalla taas olla kuuliaisia, me osoitamme rakkautemme Häntä kohtaan.

Kuuliaisuutta on monenlaista

Kun elämme evankeliumin mukaan, me opimme ymmärtämään kuuliaisuutta yhä paremmin. Toisinaan meillä voi olla houkutus harjoittaa sitä,

mitä kutsun ”luonnollisen ihmisen kuuliaisuudeksi”, jolloin me tottelemattomina hylkäämme Jumalan lain pitämällä parempina viisauttamme tai halujamme tai jopa suosiota. Koska tämä kuuliaisuuden vääristymä on niin laajassa käytössä monien keskuudessa, se heikentää Jumalan mittapuita kulttuurissamme ja laeissamme.

Toisinaan jäsenet saattavat olla ”valikoivan kuuliaisia” ja vakuuttaa, että rakastavat Jumalaa ja kunnioittavat Jumalaa, vaikka noukkivat ja valitsevat Hänen käskyistään ja opetuksistaan – ja Hänen profeettojensa opetuksista ja neuvoista – ne, joita sitten noudattavat täysin.

Jotkut ovat valikoivan kuuliaisia siksi, etteivät he pysty ymmärtämään kaikkia syitä johonkin käskyyn, aivan kuten lapset eivät aina ymmärrä syitä vanhempiensa neuvoihin ja sääntöihin. Mutta me tiedämme aina syyn siihen, miksi me seuraamme profeettoja, sillä tämä on Jeesuksen Kristuksen kirkko, ja juuri Vapahtaja ohjaa profeettojaan kaikkina taloudenhoitokausina.

Kun ymmärryksemme kuuliaisuudesta syvenee, me huomaamme, miten keskeinen rooli on tahdonvapaudella. Ollessaan Getsemanen puutarhassa Jeesus rukoili taivaallista Isäänsä kolme kertaa: ”Isä, jos se on mahdollista, niin menköön tämä malja minun ohitseni. Mutta ei niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin sinä.”⁸ Jumala ei voinut kumota Vapahtajan tahdonvapautta, mutta Hän lähetti armollisesti enkelin vahvistamaan rakasta Poikaansa.

Vapahtajalla oli toinen koetus Golgatalla, missä hän olisi voinut kutsua joukoittain enkeleitä ottamaan Hänet alas ristiltä, mutta Hän teki oman valintansa kestää kuuliaisesti loppuun asti ja toteuttaa sovitusuhrinsa, vaikka se merkitsi suurta kärsimystä, jopa kuolemaa.

Hengellisesti kypsä kuuliaisuus on ”Vapahtajan kuuliaisuutta”. Siihen motivoi todellinen rakkaus taivaallista Isää ja Hänen Poikaansa kohtaan. Kun me tottelemme auliisti, kuten Vapahtaja, me arvostamme taivaallisen Isämme sanoja: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielitynyt.”⁹ Ja taivaallisen Isämme eteen

tullessamme me odotamme innokkaasti kuulevamme sanat: ”Hyvin tehty! Olet hyvä ja luotettava palvelija. – – Tule herrasi ilojuhlaan!”¹⁰

Kun käytämme tahdonvapauttamme siihen, että olemme kuuliaisia, me päätämme ”tehdä oikein ja [antaa] seurausten tulla”¹¹. Se vaatii meiltä itsekkyyttä mutta tuo itseluottamusta, iankaikkista onnea ja täyttymyksen tunteen sekä itsellemme että esimerkiksi myötä lähipiirissämme oleville, ja siihen sisältyy aina syvä henkilökohtainen sitoumus tukea pappesusjohtajia ja noudattaa heidän opetuksiaan ja neuvojaan.

Seuraukset

Päätettäessä, olemmeko kuuliaisia vai emme, meidän kannattaa aina muistaa valintojemme seuraukset. Ymmärsivätkö Lusifer ja hänen seuraajansa, mitä seuraisi siitä, että he päättivät hylätä taivaallisen Isän suunnitelman? Jos ymmärsivät, niin miksi he tekivät niin hirvittävän huonon valinnan? Saattaisimme esittää itsellemme samankaltaisen kysymyksen: miksi kukaan meistä päättäisi rikkoa käskyjä, kun tunnemme synnin iankaikkiset seuraukset? Pyhät kirjoitukset antavat vastauksen: se syy, miksi Kain ja osa Aadamin ja Eevan lapsista päätti olla tottelemattomia, johtuu siitä, että ”he rakastivat Saatanaa enemmän kuin Jumalaa”¹².

Rakkautemme Vapahtajaa kohtaan on avain Vapahtajan kaltaiseen kuuliaisuuteen. Kun pyrimme olemaan kuuliaisia nykyajan maailmassa, me julistamme rakkauttamme ja kunnioitustamme kaikkia taivaallisen Isän lapsia kohtaan. Tämän muita kohtaan tuntemamme rakkauden on silti mahdotonta muuttaa Jumalan käskyjä, jotka on annettu meidän hyväksemme! Esimerkiksi käsky ”älä tapa, äläkä tee mitään sen kaltaista”¹³, perustuu

hengelliseen lakiin, joka suojelee kaikkia Jumalan lapsia, jopa syntymättömiä. Pitkä kokemus antaa ymmärtää, että kun me olemme piittaamatta tästä laista, siitä seuraa mittaamatonta surua. Silti monet uskovat, että on hyväksyttävää lopettaa syntymättömän lapsen elämä mieltymys- tai mukavuussyistä.

Käskyjen rikkomisen järkeileminen ei muuta hengellistä lakia eikä sen seurauksia vaan johtaa hämmennykseen, epävakaisuuteen, vaeltamiseen oudoilla teillä, eksymiseen ja murheeseen. Koska me olemme Kristuksen opetuslapsia, meillä on pyhä velvoite pitää yllä Hänen lakejaan ja käskyjään sekä liittoja, jotka otamme päällemme.

Joulukuussa 1831 muutamat veljet kutsuttiin avuksi lievittämään epäystävällisiä tunteita, joita oli herännyt kirkkoa kohtaan. Profeetta Joseph Smithin kautta Herra ohjasi heitä epätavallisella, jopa yllättävällä tavalla:

”Saattakaa vihollisenne häpeään; kutsukaa heitä kohtaamaan teidät sekä julkisesti että yksityisesti – –

Ja nyt, he esittäkööt vahvat todisteensa Herraa vastaan.

– – Mikään ase, joka taotaan teitä vastaan, ei tehoa;

ja jos joku korottaa äänensä teitä vastaan, hänet saatetaan häpeään minun hyväksi näkemänäni aikana.

Ja nyt, pitäkää minun käskyini; ne ovat todet ja luotettavat.”¹⁴

Pyhien kirjoitusten opetuksia

Pyhät kirjoitukset ovat täynnä esimerkkejä profeetoista, jotka ovat oppineet omasta kokemuksestaan, mitä kuuliaisuus on.

Joseph Smithille opetettiin, mitä seurasi siitä, että hän taipui hyväntekijänsä, ystävänsä ja kirjurinsa Martin Harrisin painostukseen. Vastauksena Martinin aneluihin Joseph pyysi Herralta lupaa lainata Mormonin kirjan ensimmäiset 116 käsikirjoitussivua, niin että Martin voisi näyttää ne perheelleen, mutta Herra käski Josephin sanoa ei. Martin aneli Josephia kysymään Herralta uudelleen. Josephin

pyydettyä kolmannen kerran Herra lupasi, että tietyt viisi ihmistä saavat katsoa käsikirjoitusta. ”Martin sitoutui pitämään tämän sopimuksen mitä vakavimmin liitoin. Kun hän tuli kotiin ja häntä alettiin painostaa, hän unohti vakavan lupauksensa ja salli muiden katsoa käsikirjoitusta sillä seurauksella, että se vietiin salajuonella hänen käsistään”¹⁵, ja se katosi. Sen johdosta Herra nuhteli Josephia eikä hänelle annettu lupaa jatkaa Mormonin kirjan kääntämistä. Joseph kärsi ja teki parannuksen rikkomuksestaan, että oli taipunut muiden painostukseen. Jonkin ajan kuluttua Josephin sallittiin jatkaa kääntämistyötään. Joseph sai arvokkaan opetuksen kuuliaisuudesta, ja se hyödytti häntä koko hänen loppuelämänsä!

Profeetta Mooses tarjoaa toisen esimerkin. Kun Mooses otti kuuliaisena nubialaisen vaimon, Mirjam ja Aaron

parjasivat häntä. Mutta Herra nuhteli heitä sanoen: ”[Moosekselle] puhun suoraan kasvoista kasvoihin.”¹⁶ Herra käytti tätä uskomatonta tapausta opettaakseen kirkon jäseniä meidän taloudenhoitokaudellamme. Vuonna 1830 Hiram Page väitti saavansa ilmoituksia kirkkoa varten. Herra ojensi häntä ja opetti pyhille: ”Sinun tulee olla kuuliainen sille, mitä minä [Josephille] annan, niin kuin Aaron”¹⁷, ”sillä hän saa ne samoin kuin Mooses”¹⁸.

Kuuliaisuus tuo siunauksia, ”ja kun me saamme jonkin siunauksen Jumalalta, se tapahtuu kuuliaisuudesta sitä lakia kohtaan, johon se perustuu”¹⁹.

Kuuliaisuutta opetetaan esimerkiksi. Sillä, miten me elämme, me opetamme lapsillemme: ”Opi viisautta nuoruudessasi, niin, opi nuoruudessasi pitämään Jumalan käskyt.”²⁰

Kuuliaisuus tekee meistä koko ajan vahvempia, kykeneviä kestämään

uskollisesti kokeet ja koetukset tulevaisuudessa. Kuuliaisuus Getsemanessa valmisti Vapahtajaa olemaan kuuliainen ja kestämään loppuun asti Golgatalla.

Rakkaat veljeni ja sisareni, Alman sanat ilmaisevat sydämeni tunteet:

”Ja nyt, rakkaat veljeni, minä olen sanonut tämän teille voidakseni herättää teidät tiedostamaan velvollisuuksenne Jumalaa kohtaan, jotta vaeltaisitte nuhteettomina hänen edessään – –.

Ja nyt minä tahdon teidän olevan nöyriä ja olevan myöntöyviä ja lempeitä, – – tarkkoja Jumalan käskyjen pitämisessä kaikkina aikoina.”²¹

Lausun erityisen todistukseni, että Vapahtajamme elää. Koska Hän oli kuuliainen, ”jokainen polvi on notkistuva ja jokainen kieli tunnustava – –, että hän on [Vapahtajamme]”²². Rakastakaamme Häntä niin syvästi ja uskokaamme Häneen niin täysin, että mekin olemme kuuliaisia, pidämme Hänen käskynsä ja palaamme asumaan Hänen kanssaan ikuisesti Jumalamme valtakunnassa. Tätä rukoulen Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Moos. 4:2.
2. OL 20:22.
3. Hepr. 5:8.
4. Ks. UK 3.
5. Joh. 14:15.
6. Luuk. 18:22.
7. Moosia 5:8.
8. Matt. 26:39; ks. myös jakeet 42 ja 44.
9. Matt. 3:17; ks. myös 3. Nefi 11:7.
10. Matt. 25:21.
11. ”Oikein sä tee”, *MAP-lauluja*, 158.
12. Moos. 5:13.
13. OL 59:6.
14. OL 71:7–11.
15. Joseph Fielding Smith, *Essentials in Church History*, 1922 s. 65; ks. myös OL 3.
16. 4. Moos. 12:8.
17. OL 28:3.
18. OL 28:2.
19. OL 130:21; ks. myös jae 20.
20. Alma 37:35.
21. Alma 7:22–23.
22. Moosia 27:31.